

“LLIBRES PER CATALUNYA”

XIFRES I EXPOSICIONS

La producció bibliogràfica catalana va en augment constant des de la darrera fallida editorial a finals de la dècada dels seixanta. No estem encara en les dimensions d'una comunitat similar demogràficament i culturalment. Però anem per bon camí. Trencarem la meitat i caldrà seguir treballant per situar-nos en la línia dels quatre o cinc mil títols anyals, mínim imprescindible per uns vuit-deu milions d'habitants. Certament cal fer referència als quinze mil o més títols publicats en castellà en el marc dels Països Catalans i que sovint són objecte de més consum del mercat en llengua catalana (en castellà!) que de l'exterior.

D'altra banda podem fixar-nos en les xifres, de dos milers de llibres que es publiquen en català a quinze mil en castellà, en la mateixa àrea, la proporció no és gens afalagadora pels qui proclamen a tothora la necessitat de “protegir” el castellà de les “dominacions” del català. Un 13% dels llibres publicats a Barcelona ho són en català mentre el 87% ho és castellà. El camí per la plena normalització costa molt d'assolir.

Una de les iniciatives que s'han emprès darrerament és la d'unex exposicions itinerants per fer veure al públic infantil, juvenil i adult la producció catalana centrada en l'aspecte temàtic pels primers anys de vida del lector i en la seva dimensió completa, de llibres existents al marcat. Són, doncs, dues exposicions complementàries de gran utilitat al mestre, al professor, l'ensenyant i també a tothom qui tingui curiositat per conèixer quins autors, quins títols hi ha actualment a disposició del mercat.

EL LLIBRETER

Tot sovint el llibreter d'una petita ciutat és només un visitant de l'exposició quan té una estona de lleure, a vegades si pot, hi participa prenent nota de títols que desconeix o visualitzant col·leccions, sèries, editorials i, en definitiva, sortint enriquit d'una visió que li permet observar globalment llibres dels quals potser només en té esment d'una manera fragmentària gràcies a butlletins de novetats, catàlegs d'editors, anuncis o recensions a la premsa.

I potser té un paper important en la promoció de l'exposició, en la seva divulgació. Si disposa d'espai visual a la seva botiga pot dedicar el tema central al motiu de la mostra bibliogràfica: llibre infantil i juvenil, llibre català, etc., també pot col·laborar amb l'ens organitzador i fer unes octavetes divulgatives tot dient que el llibre que es vegi a l'exposició pot ser adquirit al seu establiment i, finalment, pot col·laborar en la revista local expressant la seva opinió davant la mostra llibresca itinerant per tal que sigui millorada i assoleixi un major èxit de visitants.

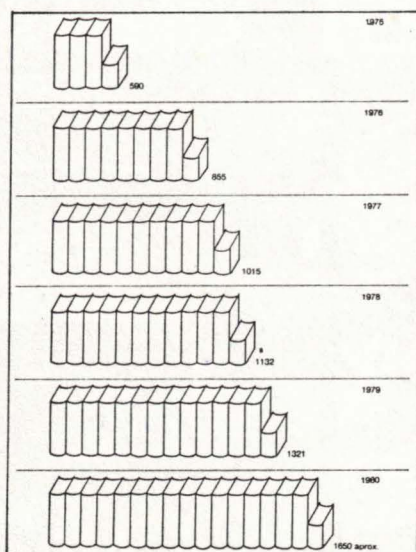
LA CIUTAT

I el pas d'aquesta exposició per la seva ciutat també pot deixar un regust agradable de fer conèixer el patrimoni col·lectiu. En col·laboració amb la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament i la/es biblioteca/es local/s es poden preparar exposicions de caire monogràfic: “Els escriptors de l'Anoia”, “Llibres del Camp de Tarragona”, “Autors i temes gironins”, “Lleida en el llibre”, “Bibliografia osonenca”, etc. El llibreter ajuda amb els seus coneixements, experiència i voluntat que l'exposició sigui un èxit, l'Ajuntament col·labora en la recerca de locals, patrocini de cartells, programes i muntatges i les biblioteques faciliten els llibres que el llibreter no pot trobar en el mercat per estar exhaurits o ser publicats en edicions d'autors, especialitzades, etc.

El llibreter que sàpiga aglutinar a l'entorn de la idea els seus companys més sensibilitzats per la promoció cultural catalana sens dubte assolirà un èxit social en la divulgació i servei cultural a la comunitat però també sentarà les bases per uns aspectes que defugen del purament mercantil i comercial d'augmentar les vendes, aspectes d'altra banda bàsic i essencial pel manteniment i increment de les activitats pròpies de la llibreria; es tracta de la creació d'un hàbit, d'un costum de fer del poble, de la ciutat, l'element protagonista de la vida cultural, de l'exposició. És clar que institucions d'abast nacional poden, i de fet ho fan, oferir uns serveis amplis i de difícil realització pels mitjans de caire local, però les forces de la cultura han de maldar perquè la seva àrea geogràfica, la seva comarca, esdevingui coneguda i popular.

Aquestes exposicions d'àmbit purament comarcal no dubten que podran ser un encoratjament per la dinamització de la vida cultural, els centres d'ensenyament s'hi abonaran, els estudiosos locals poden fer alguna conferència i/o col·loqui, les revistes locals publicar l'inventari bibliogràfic i la mostra pot esdevenir itinerant en el seu entorn, si és realitzada amb profunditat i eficàcia. Imaginem les ciutats que pot recórrer una exposició d'autor-tema que faci referència al Vallès, Gironès, Segrià, etc.

Els llibreters tenen un repte davant el futur i davant la construcció d'uns canals de divulgació popular, molts d'ells s'han situat en una avantguarda de servei i cal que segueixin en aquesta línia d'identificació amb la cultura local per tal de fer realitat el lema de la llibreria, focus cultural i també egoísticament de protecció dels seus interessos. Amb la llibreria local podria passar com amb la botiga de barri davant l'ernome competència de l'hiper mercat o d'un super-centre comarcal i intercomarcal que tingui la major part de la producció. Amb accions com la present la llibreria arrela la seva funcionalitat i senten les bases per un futur en l'òptica tradicional (llibre damunt imatge; llibre cultural damunt llibre mercaderia) sempre és bo.

Josep M. Figueres